

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudkyně JUDr. Jitky Hroudové a soudce Mgr. Marka Zimy v právní věci

žalobce: **I. P.,**
bytem X,

zastoupeného Mgr. Janou Švehlovou, advokátkou
se sídlem Korunní 2569/108a, 101 00 Praha 10,

proti
žalovanému: **Magistrátu hl. m. Prahy,**
se sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 01 Praha 1,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného správního orgánu ze dne 26. 9. 2022, č. j. MHMP 1754386/2022, sp. zn.: S-MHMP 1334464/2022/STR

takto:

I. Rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 26. 9. 2022, č. j. MHMP 1754386/2022, sp. zn.: S-MHMP 1334464/2022/STR, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v částce 13 200 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobce Mgr. Jany Švehlové, advokátky.

Odůvodnění

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhá přezkoumání a zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy (dále též „žalovaný“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí odboru stavebního Úřadu

městské části Praha 7 (dále též „*stavební úřad*“) ze dne 28. 6. 2022, č. j.: MČ P7 240232/2022/SU/Lub (dále též „*žalobou napadená rozhodnutí*“), kterým bylo rozhodnuto o vyloučení žalobce z účastenství v územním řízení o umístění stavby „*Vstupní areál Botanické zahrady hl. m. Prahy – severní vstup*“.

2. Žalobce předně uvedl, že je vlastníkem nemovitostí v katastrálním území X, a to konkrétně pozemků parc. č. XA, parc. č. XB a parc. č. XC, zapsaných na LV č. X u Katastrálního úřadu pro hl. m. Prahu, katastrální pracoviště X (dále jen „*dotčené pozemky*“). Stavební úřad oznámil dne 11. 5. 2022 zahájení řízení o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby „*Vstupní areál Botanické zahrady hl. m. Prahy (severní vstup)*“, a současně nařídil k projednání žádosti ústní jednání spojené s místním šetřením na den 16. 6. 2022 v 10.00 hodin. Žalobce dne 15. 6. 2022 podal své písemné námitky k navrhované stavbě jako dotčený účastník ve smyslu ustanovení § 85 odst. 2 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavebního zákona), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*stavební zákon*“). Stavební úřad následně usnesením ze dne 28. 6. 2022 rozhodl, že žalobce není účastníkem územního řízení. Proti tomuto usnesení podal žalobce včasné odvolání ze dne 12. 7. 2022. Žalovaný, Magistrát hlavního města Prahy, odbor stavebního řádu, jako nadřízený správní orgán vydal dne 26. 9. 2022 žalobou napadené rozhodnutí, jímž odvolání žalobce zamítl a usnesení stavebního úřadu o vyloučení žalobce z účastenství v daném územním řízení potvrdil.

Žalobní body

3. Žalobce se neztotožnil s právním názorem správních orgánů, podle nichž není účastníkem územního řízení, neboť správním orgánům nebylo zřejmé, jakým způsobem by mohlo být navrhovanou stavbou přímo dotčeno vlastnické právo žalobce k dotčeným pozemkům, když jsou od navrhované stavby vzdáleny vzdušnou čarou cca 900 metrů, jsou odděleny vícepodlažní zástavbou Velká skála, loukou, lesním porostem a terénními rozdíly a navrhované parkoviště není z pozemků I. P. viditelné.
4. Žalobce přitom v podaných námitkách podrobně odůvodnil, jaké navrhovaná stavba přinese zvýšení intenzity dopravy, jak omezí prostupnost krajiny, jak ovlivní krajinný ráz a omezí funkce biokoridoru. Stavební úřad měl za to, že tyto vlivy se nedotýkají přímo vlastnického práva žalobce. S tím žalobce nesouhlasí. Žalovaný jako odvolací orgán se v napadeném rozhodnutí *de facto* přiklonil k důvodům vyloučení žalobce z účastenství v územním řízení. Byť své rozhodnutí odůvodnil podrobněji, v podstatě zopakoval, že „*doprava nově generovaná záměrem nemůže nějakým způsobem přímo ovlivnit vlastnická práva žalobce*“, „*projednávaný záměr se nachází ve vzdálenosti cca 900 m od pozemků žalobce*“ a „*pozemky ve vlastnictví žalobce jsou obklopeny zástavbou*“. Stavební úřad a poté i žalovaný nesprávně považovali biokoridor, ve kterém se nacházejí pozemky žalobce, za biokoridor nefunkční, zřejmě proto, že takto je dosud označen v územním plánu hl. m. Prahy, avšak to je údaj zastaralý a neodpovídající skutečnosti. V současnosti je biokoridor funkční, jak potvrdil i Plán místního systému ekologické stability pro území hl. m. Prahy, který v roce 2021 nechalo zpracovat Hlavní město Praha. Tam je dotčený biokoridor (kódové označení prvku ÚSES RK 32_04-05) charakterizován jako funkční a existující (viz str. 8 tabulkové části).
5. Žalobce poukázal na to, že již v průběhu řízení upozorňoval, že jeho pozemky leží méně než 40 metrů od kraje ulice Čimická, kterou by přijížděli návštěvníci k navrhované stavbě, a to jak individuální automobilovou dopravou, tak hromadnou dopravou (autobusy) v

úseku Kobylisy - Botanická zahrada. Proto zvýšení zatížení ulic K Pazderkám a Čimická dopravou návštěvníků Botanické zahrady má přímý negativní vliv na pozemky žalobce, zejména bezprostředně způsobenou zvýšenou hlučností a prašností, zhoršením kvality ovzduší atd. Ulice Čimická je přímým pokračováním ulice K Pazderkám a slouží jako hlavní čtyřproudová komunikace k příjezdu do Botanické zahrady. Dotčené pozemky žalobce nemají sice přímo společnou hranici s ulicí Čimická, ale jsou od ní vzdáleny méně než 40 metrů. Dotčené pozemky žalobce jsou pokryty zelení a plní funkci biokoridoru. Žalobce tedy nepochybně jejich dopravní obslužnost ani netvrdí vliv na plynulost provozu, ale naopak upozorňuje na negativní vlivy dopravního zatížení (hluk a prach) pro dotčené pozemky biokoridoru.

6. Žalobce namítl, že své vlastnické právo k dotčeným pozemkům realizuje tak, že pečuje o zde se vyskytující zeleň, provádí seče lučních částí, prořezává keře a stromy a odstraňuje zde případné neoprávněně odložené odpady a dalšími kroky se snaží o zachování příznivého životního prostředí v místě. Na pozemcích pravidelně hnízdí některé chráněné druhy ptáků (m. j. tuhýk obecný a slavík obecný), vyskytují se tam plazi (užovka obojková, slepýš křehký, ještěrky) a vyskytují se tam chráněné druhy hmyzu (m. j. přástevník kostivalový). Z hlediska počtu druhů denních motýlů a vřetenušek se jedná o jednu z nejbohatších lokalit v Troji. Zároveň dotčené pozemky slouží k rekreačním účelům jak žalobci, tak dalším osobám, které s pracemi v biokoridoru pomáhají.
7. Podle názoru žalobce tak jeho vlastnické právo k dotčeným pozemkům bude proto přímo dotčeno zvýšenou intenzitou dopravy na blízké ulici Čimická, kterou záměr přinese. Skutečnost, že projednávaná stavba bude generovat novou dopravu v místě, nebyla rozporována ani předloženou hlukovou studií a rozptylovou studií, ani stavebním úřadem, ani žalovaným.
8. Žalobce dále namítl, že dotčené pozemky lze považovat za chráněný venkovní prostor ve smyslu ustanovení § 30 odst. 3 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, v platném znění, neboť jsou užívány k rekreaci. Byť jsou dotčené pozemky v současnosti vedeny v katastru nemovitostí jako zemědělská půda, nedopovídá to skutečnosti, čehož si je i Katastrální úřad vědom. K tomuto tvrzení žalobce předložil Výzvu Katastrálního úřadu pro hl. m. Prahu k projednání způsobu odstranění zjištěných nesouladů č. j. ZDŘ-1002/2022-101 ze dne 13. 10. 2022. Dotčené pozemky plní funkci biokoridoru a jsou užívány k rekreaci obyvatel. Pokud jde o hluk z vyvolané dopravy, uvádí dokument nazvaný Vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území zpracované pro změnu územního plánu hl. m. Prahy č. 3521/28 z března 2022 tuto charakteristiku prostředí v okolí ulice Čimická: *„Dle Strategického hlukového mapování (SHM) 2017 pro Aglomeraci Praha je území zatíženo hlukem ze stávajícího provozu po ulici Čimická, v bezprostředním okolí této komunikace se hlukový ukazatel pro celodenní působení L_{dvn} pohybuje v pásmu 70-75 do vzdálenosti cca 25 m od osy komunikace a v pásmu 65-70 dB ve vzdálenosti cca 90 m od osy ulice Čimická a až 200 m od osy ulice Čimická je úroveň hlukového ukazatele L_{dvn} v pásmu 55-60 dB. Co se týká hlukového ukazatele L_n (pro noc) ten se v bezprostředním okolí ulice Čimická pohybuje v pásmu 60-65 dB (do vzdálenosti cca 25 m) a v pásmu 55-60 dB do vzdálenosti cca 40 m od osy ulice Čimická. ...“* To tedy znamená, že okolí ulice Čimická je hlukově zatíženým územím, a proto není vhodné sem přivádět další dopravu.
9. Na podporu své žalobní argumentace, podle níž lze dotčené pozemky považovat za chráněný venkovní prostor ve smyslu § 30 odst. 3 zákona o ochraně veřejného zdraví,

poukázal žalobce na skutečnost, že Rada hl. m. Prahy přijala dne 31. 10. 2022 usnesení č. 2826, kde v reakci na žádost městské části Praha 7 uložila řediteli Institutu plánování a rozvoje hl. m. Prahy zajistit zpracování Koncepce návštěvnické dopravy Trojské kotliny jako doplňku ke Koncepci Císařského ostrova. Termín zpracování dokumentu je stanoven do 31. 12. 2023. V důvodové zprávě Rady se mimo jiné uvádí: *„Celé území je zatíženo velkým množstvím návštěvnické dopravy a množstvím různě rozestých návštěvnických parkovišť, jejichž umístění je voleno s ohledem na potřeby jednotlivých areálů, a nikoliv s ohledem na kapacitu dopravní sítě v lokalitě. Jedná se o celoměstsky významné rekreační území, které by mělo mít silně politicky podporovanou vizi dopravy, řešenou účelově pro tuto výjimečnou oblast.“* Toto usnesení Rady tak podle žalobce též vypovídá o tom, že spádová oblast Botanické zahrady je dopravou zatížena a že hl. m. Praha jako zřizovatel Botanické zahrady teprve hledá, jak problém s dopravou a doprovodnými negativními vlivy řešit.

10. Na základě výše uvedeného žalobce dovozuje, že správní orgány, které ve věci rozhodovaly, pochybily, pokud argumentovaly vzdáleností dotčených pozemků od umístěvaného záměru - cca 900 metrů. Doprava, která představuje zásadní vliv projednávané stavby na pozemky žalobce, se bude pohybovat ve vzdálenosti pouhých 40 - 50 metrů, což je vzdálenost, kde vliv hluku, prachu a jiných imisí bude významný, a to v takové míře, že na části pozemků žalobce poblíž ulice Čimická budou mimo jiné překročeny hlukové limity pro chráněný venkovní prostor ve smyslu § 30 odst. 3 zákona o ochraně veřejného zdraví. Z tohoto důvodu je žalobce přesvědčen, že jeho vlastnické právo k dotčeným pozemkům je záměrem přímo dotčeno, a proto měl být účastníkem řízení o umístění stavby podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona.
11. Ze všech shora popsanych důvodů žalobce navrhl, aby soud po provedeném řízení zrušil jak rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru stavebního řádu č. j. MHMP 1754386/2022 ze dne 26. 9. 2022, tak i rozhodnutí Úřadu Městské části Praha 7, stavebního úřadu, č. j. MČ P7 240232/2022/SU/Lub ze dne 28. 6. 2022, a věc vrátil stavebnímu úřadu k dalšímu řízení.

Vyjádření žalovaného k obsahu žaloby

12. Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření k žalobě dne 11. 1. 2023 uvedl, že s podanou žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí.
13. Ke stěžejní argumentaci žaloby spočívající v nesprávném právním posouzení otázky účastenství žalobce v daném řízení žalovaný předně poukázal na to, že pokud žalobce argumentoval „Plánem místního systému ekologické stability pro území hl. m. Prahy“ (dále jen „*Plán MSES*“), tento byl pořízen odborem ochrany prostředí Magistrátu hl. m. Prahy („*MHMP*“) jako příslušným orgánem ochrany přírody. Jedná se o oborový podklad ve smyslu ustanovení § 2 vyhlášky Ministerstva životního prostředí č. 395/1992 Sb., který není závazným vymezením územního systému ekologické stability (dále „*ÚSES*“) podle stavebního zákona a příslušných územně plánovacích dokumentací. Všechny změny, které z Plánu MSES vyplývají, je nutno projednat a schválit, a to buď prostřednictvím změn platného Územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy, nebo prostřednictvím připravovaného nového územního plánu (Metropolitní plán). Z uvedeného je zřejmé, že žalovaný je při svém rozhodování vázán platným územním plánem, nikoliv Plánem MSES. S názorem žalobce, že žalovaný chybně posoudil předmětný biokoridor jako nefunkční, proto nelze souhlasit.

14. Otázkou možnosti dotčení žalobcových práv negativními účinky navýšené dopravy se žalovaný zabýval v odůvodnění napadeného rozhodnutí na straně 5. Předmětem záměru není zřízení zcela nového vstupu do areálu Botanické zahrady. Z veřejně dostupných mapových podkladů (www.mapy.cz) lze ověřit, že v místě navrhované stavby při komunikaci K Pazderkám se nachází stávající vstup, objekt pokladny a parkoviště. Návštěvníci tedy mohou již nyní použít kromě hlavního vstupu také tento severní vstup, a to včetně těch návštěvníků, kteří k dopravě využijí osobní automobil. Lze proto důvodně předpokládat, že realizací nové vstupní budovy (nejde o zřízení nového vstupu) nedojde k navýšení individuální automobilové dopravy. Podle názoru žalovaného nelze předpokládat ani navýšení veřejné dopravy, resp. autobusových linek, protože projednávaná stavba není sama o sobě způsobila vyvolat takový nárůst návštěvnosti Botanické zahrady, aby na něj bylo nutné reagovat posílením autobusových linek.
15. Žalovaný nijak nerozporuje tvrzení žalobce, že komunikace Čimická je značně dopravně vytížená a že stávající hladiny hluku jsou vysoké. Jak ale vyplývá z výše uvedeného (a z odůvodnění napadeného rozhodnutí), k nárůstu dopravy vlivem záměru nedojde v takové míře, aby tím mohla být dotčena vlastnická nebo jiná věcná práva žalobce k předmětným pozemkům.

Replika žalobce

16. Žalobce využil svého práva a podal k obsahu vyjádření žalovaného správního orgánu repliku, v níž setrval na svém žalobním návrhu a zdůraznil, že setrvává na názoru, že vlastnické právo k jeho pozemkům bude navrhovanou stavbou přímo dotčeno, a proto by měl být účastníkem územního řízení. Jím uvedená široká argumentace by především měla být předmětem posuzování v dotčeném územním řízení. Pro rozhodnutí otázky účastenství žalobce by mělo být rozhodné pouze tvrzení samotného zvýšení intenzity dopravy v důsledku navrhované stavby (které vyplývá i ze samotné žádosti o územní rozhodnutí), a poté fakt, jestli zvýšení dopravy ovlivní či neovlivní pozemky žalobce, by mělo být řešeno až při vypořádání jeho námitek v územním řízení. Tento přístup potvrzuje podle názoru žalobce také judikatura Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“), viz např. rozhodnutí sp. zn. 10As 214/2020 ze dne 1. 11. 2022, bod 28, podle něhož „...dále je třeba uvést, že podle Ústavního soudu je ústavně konformním výkladem účastenství subjektu v územním řízení výklad extenzivní (nález Ústavního soudu ze dne 7. 4. 2005, sp. zn. III. ÚS 609/04). Podmínkou účastenství přitom není, aby bylo vyhověno věcným námitkám, ale postačuje pouhá možnost dotčení práva. Teprve při věcném posouzení mají stavební úřady zkoumat reálnost zásahu do práv účastníka. Účastenství ob stojí samo o sobě, i když nutně nemusí vést k rozhodnutí pro účastníka příznivému (rozsudek NSS ze dne 17. 12. 2008, čj. 1As 80/2008 - 68, č. 1787/2009 Sb. NSS, bod 12). K účastenství v řízení zpravidla postačí pouze tvrzení skutečností dokládajících dotčení na vlastnickém či jiném právu, přičemž prokázání opaku je povinností správního orgánu (rozsudek NSS ze dne 31. 10. 2008, čj. 2As 12/2008 - 63).“ Žalobce proto navrhl, aby bylo rozhodnutí o jeho vyloučení z účasti v územním řízení zrušeno a bylo s ním nadále jednáno jako s účastníkem řízení.

Průběh řízení před správními orgány

17. Dne 10. 2. 2021 podal žadatel – Botanická zahrada hl. m. Prahy - žádost o vydání územního rozhodnutí pro výše specifikovaný záměr. Tímto dnem bylo zahájeno územní řízení.
18. Opatřením ze dne 11. 5. 2022 oznámil stavební úřad zahájení územního řízení účastníkům řízení a dotčeným orgánům, současně nařídil ústní jednání spojené s ohledáním na místě. Z

důvodu velkého počtu účastníků bylo zahájení řízení oznámeno veřejnou vyhláškou. Ústní jednání a ohledání na místě proběhlo dne 16. 6. 2022 a o jeho průběhu byl sepsán protokol.

19. Žalobce podáním ze dne 13. 5. 2020 (tedy ještě před zahájením územního řízení) požádal, aby byl vyrozuměn o zahájení územního řízení o umístění předmětného záměru. Svou žádost zdůvodnil tím, že je vlastníkem nemovitostí v katastrálním území Troja a že jako dotčená veřejnost podával své připomínky k záměru ve zjišťovacím řízení.
20. Na základě této žádosti pak stavební úřad sdělením ze dne 12. 5. 2022 informoval nynějšího odvolatele, že pro předmětný záměr bylo zahájeno řízení o umístění stavby a že oznámení o zahájení řízení bylo doručováno mimo jiné i vyvěšením na úřední desce. Dále uvedl, že podle závěru zjišťovacího řízení se nejedná o navazující řízení ve smyslu zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, proto v daném územním řízení nemůže nikomu vzniknout účastenství z titulu dotčené veřejnosti podle citovaného zákona. Zároveň stavební úřad upozornil na možnost žalobce přihlásit se jako účastník řízení podle ustanovení § 27 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů („*správní řád*“), přičemž musí být prokázáno, že osoba splňuje podmínky účastenství podle § 85 stavebního zákona.
21. V rámci předmětného územního řízení podal žalobce dne 15. 6. 2022 písemné námitky proti projednávanému záměru. Ve svém podání uvedl, že je účastníkem předmětného územního řízení, a že své účastenství zakládá na skutečnosti, že je vlastníkem pozemků parc. č. 1118/80, 1119/1 a 1120/1 v k. ú. Troja, které jsou součástí biokoridoru, a že jeho vlastnické právo k těmto pozemkům biokoridoru může být projednávaným záměrem přímo dotčeno, a to zvýšenou intenzitou dopravy (a jí bezprostředně způsobenou zvýšenou hlučností, prašností, pohybem osob atd.) v místě stavby vzhledem k jejímu účelu.
22. Usnesením ze dne 28. 6. 2022 stavební úřad rozhodl, že žalobci nenáleží postavení účastníka předmětného územního řízení. Z odůvodnění rozhodnutí se – stručně řečeno – podává, že pozemky parc. č. XA, parc. č. XB a parc. č. XC v k. ú. X, jejichž vlastníkem je žalobce, jsou od pozemků stavby, zejména pozemku parc. č. XD, na kterém je stávající i navrhované parkoviště botanické zahrady, vzdálen vzdušnou čarou cca 900 metrů. Tyto pozemky jsou odděleny vícepodlažní zástavbou Velká skála, loukou, lesním porostem a terénními rozdíly. Navrhované parkoviště pak není z pozemků žalobce viditelné. Není proto zřejmé, jakým způsobem by mohlo být navrhovanou stavbou přímo dotčeno jeho vlastnické právo k pozemkům parc. č. XA, parc. č. XB a parc. č. XC, které se nachází v již nefunkčním regionálním biokoridoru a ve výše specifikované vzdálenosti od pozemku, na kterém má být stavba umístěna.
23. Toto usnesení bylo žalobcem napadeno odvoláním. Obsah odvolání je v podstatných rysech shodný s argumentací žalobce v žalobě, když z důvodů v ní uvedených je žalobce přesvědčen, že splňuje podmínky účastenství v územním řízení ve smyslu § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, neboť je osobou, jejíž vlastnické právo k pozemkům biokoridoru může být projednávaným záměrem přímo dotčeno.
24. Žalobou napadeným rozhodnutím bylo odvolání žalobce zamítnuto a rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 28. 6. 2022 bylo potvrzeno s odůvodněním, že navržený záměr není umísťován v území, které by bylo součástí vymezeného územního systému ekologické stability (ÚSES), záměr je navržen na hranici L3/249 - Lokálního (místního) biokoridoru funkčního, avšak přímo do tohoto biokoridoru nezasahuje. Žalobce je vlastníkem pozemků, které se nacházejí v biokoridoru označeném v územním plánu

(výkres č. 19 ÚSES) jako R4/33 - Regionální biokoridor nefunkční. Nefunkční regionální biokoridor R4/33, ve kterém se nachází pozemky odvolatele, na funkční lokální biokoridor L3/249 přímo nenavazuje, ale je oddělen L4/249 - Lokálním biokoridorem nefunkčním, který se nachází na území zástavby v lokalitě Velká skála. Stavební úřad tedy shledal, že umístění navrženého záměru nemůže narušit biokoridor R4/33, jednak proto, že biokoridor již neplní svou funkci, a dále proto, že mezi záměrem a tímto biokoridorem je vzdálenost cca 900 m vzdušnou čarou. Dále žalovaný doplnil, že pro navrženou stavbu vydal Odbor ochrany prostředí MHMP rozhodnutí – závěr zjišťovacího řízení č. j. MHMP 388484/2020 ze dne 3. 3. 2020, ve kterém shledal, že záměr nemůže mít významný vliv na životní prostředí, a tedy nepodléhá posouzení vlivů na životní prostředí podle zákona č. 100/2001 Sb. Důvody nesouhlasu, které žalobce uvedl i v tomto zjišťovacím řízení, směřovaly do možnosti narušení územního systému ekologické stability, narušení krajinného rázu a vyvolání navýšení dopravy v ulici K Pazderkám. Odbor ochrany prostředí MHMP při vypořádání těchto důvodů neshledal jejich oprávněnost.

25. Žalovaný dále připomněl, že v řízení o umístění stavby se posuzuje vliv stavby na životní prostředí a zdraví obyvatel. Tato skutečnost však nezakládá postavení účastníka řízení automaticky všem vlastníkům pozemků, které se nacházejí v blízkosti komunikací, po kterých je přiváděna doprava do daného území. Stavební úřad musel vyhodnotit možnost přímého dotčení vlastnických práv k pozemkům v okolí vlivem dopravní situace v místě záměru, a to na základě vzdálenosti pozemků od záměru a vazeb těchto pozemků na komunikace, na kterých může být dopravní situace ovlivněna. V daném případě se jedná o pozemky, které nemají dopravní napojení na komunikaci Čimická, po které vede doprava k místu stavby, a jsou od místa stavby vzdáleny vzdušnou čarou cca 900 m. Nebylo tedy shledáno, že by se doprava nově generovaná záměrem, mohla nějakým způsobem přímo ovlivnit vlastnická práva žalobce k pozemkům parc. č. XA, XB a XC v k. ú. X.
26. Žalovaný uzavřel, že žalobce není v daném případě žadatelem o vydání územního rozhodnutí, a tedy není účastníkem řízení podle § 85 odst. 1 písm. a) stavebního zákona. Žalobce je fyzickou osobou, proto mu nemůže náležet postavení účastníka řízení podle § 85 odst. 1 písm. b) stavebního zákona. Žalobce není vlastníkem či spoluvlastníkem předmětných pozemků (staveb), na kterých má být záměr uskutečněn a nemá k nim ani jiné věcné právo, proto není účastníkem podle § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona. V úvahu tedy přichází pouze možnost účastenství podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, kdy účastníkem řízení je ten, jehož vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno. Žalobce však nemůže být projednávaným záměrem přímo dotčen ve svých vlastnických nebo jiných věcných právech, především s ohledem na to, že projednávaný záměr se nachází ve vzdálenosti cca 900 m od pozemků žalobce. Pozemky ve vlastnictví žalobce jsou obklopeny zástavbou, na západní straně (směrem k projednávanému záměru) sousedí se zástavbou bytových domů, které se uplatňují v dálkových pohledech. Případné zvýšení intenzity dopravy na komunikaci Čimická se nemůže žádným způsobem přímo dotknout pozemků žalobce, kterému tedy nenáleží postavení účastníka ani podle ustanovení § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona.

27. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán, jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti (ustanovení § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“); přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Soud o žalobě v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl bez nařízení ústního jednání, neboť žádný z účastníků s tímto postupem po poučení soudem nevyslovil nesouhlas.

Osoba zúčastněná na řízení

28. Městský soud v Praze vyrozuměl podle ustanovení § 34 s. ř. s. osoby zúčastněné na řízení. Podle uvedeného ustanovení jsou osobami zúčastněnými na řízení osoby, které byly přímo dotčeny ve svých právech a povinnostech vydáním napadeného rozhodnutí nebo tím, že rozhodnutí nebylo vydáno, a dále osoby, které mohou být přímo dotčeny jeho zrušením nebo vydáním podle návrhu výroku rozhodnutí soudu. Na výzvu soudu ze dne 1. 12. 2022 Botanická zahrada hl. m. Prahy ve lhůtě určené soudem právo osoby zúčastněné na řízení neuplatnila.

Právní rámec posuzované věci

29. Podle ustanovení § 27 odstavec 3 správního řádu jsou účastníky správního řízení osoby, o kterých to stanoví zvláštní zákon. Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, mají postavení účastníků podle odstavce 2, ledaže jim má rozhodnutí založit, změnit nebo zrušit právo anebo povinnost nebo prohlásit, že právo nebo povinnost mají anebo nemají; v tom případě mají postavení účastníků podle odstavce 1
30. Okruh účastníků územního řízení je vymezen v ustanovení § 85 stavebního zákona takto:
- „(1) Účastníky územního řízení jsou (a) žadatel, (b) obec, na jejímž území má být požadovaný záměr uskutečněn.
- (2) Účastníky územního řízení dále jsou (a) vlastník pozemku nebo stavby, na kterých má být požadovaný záměr uskutečněn, není-li sám žadatelem, nebo ten, kdo má jiné věcné právo k tomuto pozemku nebo stavbě, (b) osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno.“
31. Komentářová literatura k ustanovení § 85 odstavec 2 písm. b) stavebního zákona zdůrazňuje, že klíčovým pojmem pro vymezení okruhu účastníků územního řízení podle tohoto ustanovení je pojem „přímé dotčení“. Aby se i vzdálený „soused“ stal účastníkem územního řízení, musí stavební úřad dojít k závěru, že jeho vlastnické nebo jiné věcné právo k pozemku nebo stavbě může být územním rozhodnutím přímo dotčeno. Přímým dotčením lze nepochybně rozumět především dotčení stíněním, hlukem, prachem, pachem, zápachem, kouřem, otřesy, světlem, plyny, vodou, odpady apod., tj. různými imisemi. Obdobně budou dotčeni i vlastníci nemovitosti, která by v důsledku realizace záměru byla připravena o jedinou přístupovou cestu, ale přímým dotčením sousedních nemovitostí bude i jejich dotčení zvýšenou intenzitou dopravy (a jí bezprostředně způsobenou zvýšenou hlučností, prašností, pohybem osob atd.) na komunikaci, kterou s určitou pravděpodobností budou používat budoucí návštěvníci nákupního centra, jehož umístění je předmětem územního řízení, resp. i na více komunikacích vedoucích k umístované stavbě.

32. Je na správním uvážení stavebního úřadu, jak posoudí přímou dotčenost a co vezme jako přímé dotčení. Toto stavební úřad posuzuje především s ohledem na umístění stavby na pozemku, s ohledem na velikost pozemku a umístění stavby na něm, technické parametry stavby, účel jejího užívání, odstupové vzdálenosti atd. Zpravidla je třeba při posuzování otázky účastenství v územním řízení vycházet z toho, že územní řízení by mělo být do značné míry otevřené, posuzování účastenství v řízení by mělo být spíše extenzivní, tj. v pochybnostech je třeba s vlastníkem jakékoli nemovitosti, u níž přichází v úvahu konkrétní dotčení, zacházet jako s účastníkem. Pro vyloučení účastenství nepostačuje pouhé zjištění, že u dotčené nemovitosti nebudou překročeny povolené imisní limity, je třeba zohlednit kombinaci různých vlivů. Účastník podávající námitky v územním řízení je povinen uvést skutečnosti, které zakládají jeho postavení účastníka územního řízení (tedy zpravidla vlastnictví či jiné věcné právo ke konkrétní „sousedící“ nemovitosti a způsob přímého dotčení na jeho právech k této nemovitosti v důsledku realizace záměru. Práva účastníků v územním řízení jsou v zásadě omezena na ochranu jejich vlastních práv: Obsahem a účelem subjektivního práva podle § 85 odstavec 2 písm. b) stavebního zákona je ochrana zájmů vlastníka tohoto pozemku. V územním řízení, resp. ve stavebním řízení, a posléze i v řízení o žalobě proti rozhodnutí stavebního úřadu je tedy žalobce oprávněn brojit proti všemu, co se podle jeho názoru dotýká jeho subjektivních veřejných práv a co je poškozující. Není naopak oprávněn domáhat se ochrany práv a zájmů jiných osob a rovněž není zmocněn hájit veřejný zájem.
33. K problematice opomenutých účastníků Městský soud v Praze na úvod odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2013, č. j. 5As 17/2013 - 25, (dostupný, stejně jako ostatní citované rozsudky, též online na www.nssoud.cz), podle něhož *„odpovědnost za řádné zjištění skutečností svědčících pro správné (zákonné) vymezení účastníků správního řízení nese správní orgán, který dané řízení vede. Tento správní orgán odpovídá za to, že jako s účastníky správního řízení bude jednáno se všemi osobami, s nimiž tak jednáno být mělo, neboť jim právo účastníka řízení ze zákona svědčilo (materiální a objektivní pojetí účastenství). Správné určení okruhu účastníků řízení totiž představuje jednu z esenciálních náležitostí pro řádný – zákonný – průběh správního řízení a následně i zákonnost správního rozhodnutí. Právě neoznámení rozhodnutí účastníkovi řízení je třeba považovat, pokud se o takovém rozhodnutí opomenutý účastník včas nedozví jiným způsobem, za jednu z nejzávažnějších procesních vad.“*

Posouzení důvodnosti žalobních bodů soudem

34. Pro posouzení věci je klíčovou otázkou, zda žalobci svědčilo v daném řízení postavení účastníka územního řízení podle § 85 odstavec 2 písm. b) stavebního zákona. Účastníkem územního řízení může být jen ta osoba, jež splňuje podmínky stanovené v citovaném ustanovení. Naplnění podmínek je přitom třeba zkoumat v každém individuálním případě s ohledem na všechny konkrétní okolnosti případu, a posouzení určité věci proto nelze jednoduše přenášet na jiné případy. V případě územního řízení, jehož předmětem je stavební záměr severního vstupního areálu botanické zahrady, je třeba zohlednit zejména specifickou povahu této stavby.
35. Jak již zdejší soud uvedl výše, účastenství v územním řízení má vždy dvě podmínky; existenci vlastnického nebo jiného věcného práva k sousední nemovitosti a přímé dotčení tohoto práva. První podmínku je třeba vykládat v souladu s nálezem Ústavního soudu ze dne 22. 3. 2000, sp. zn. Pl. ÚS 19/99. Podle tohoto nálezu sousedním pozemkem není

pouze pozemek mající společnou hranici s pozemkem, na kterém má stavba vzniknout (tzv. mezující pozemek), nýbrž je sousedství třeba chápat širěji, neboť účinky stavby se neprojevují jen v hranicích stavebního pozemku. Sousedním pozemkem se tedy může rozumět i pozemek, který s plánovanou stavbou bezprostředně nesousedí, ba dokonce může být od stavby i značně vzdálen (rozsudek NSS ze dne 13. 5. 2014, čj. 6As 57/2014 - 41), jako tomu je i v nyní posuzované věci. Druhou podmínkou – přímým dotčením práva – se podle judikatury NSS rozumí změna poměrů v lokalitě, která má vliv na podstatu, obsah nebo výkon vlastnického práva k nemovitosti (rozsudek NSS ze dne 29. 6. 2011, č. j. 7As 54/2011 - 91, či rozsudek NSS ze dne 22. 7. 2020, čj. 2As 267/2019 - 81, bod 32). NSS přitom dovodil, že přímé dotčení může spočívat i ve zvýšení dopravy (např. rozsudek NSS ze dne 31. 7. 2013, čj. 7As 17/2013 - 25, č. 2932/2013 Sb. NSS, či rozsudek NSS ze dne 13. 11. 2020, čj. 5As 270/2019 - 69, bod 16). Vymezení okruhu účastníků územního řízení vyžaduje s ohledem na konkrétní okolnosti případu komplexní posouzení situace v území a zohlednění nejrůznějších vlivů (již citovaný rozsudek sp. zn. 7As 17/2013).

36. Všechny tyto závěry shrnul Nejvyšší správní soud i v aktuální judikatuře reprezentované rozsudkem ze dne 1. 11. 2022, č. j. 10As 214/2020 - 39, v němž NSS dále uvedl, že podle Ústavního soudu je ústavně konformním výkladem účastenství subjektu v územním řízení výklad extenzivní (nález Ústavního soudu ze dne 7. 4. 2005, sp. zn. III. ÚS 609/04). Podmínkou účastenství přitom není, aby bylo vyhověno věcným námitkám, ale postačuje pouhá možnost dotčení práva. Teprve při věcném posouzení mají stavební úřady zkoumat reálnost zásahu do práv účastníka. Účastenství ob stojí samo o sobě, i když nutně nemusí vést k rozhodnutí pro účastníka příznivému (viz též rozsudek NSS ze dne 17. 12. 2008, čj. 1As 80/2008 - 68, č. 1787/2009 Sb. NSS, bod 12). K účastenství v řízení zpravidla postačí pouze tvrzení skutečností dokládajících dotčení na vlastnickém či jiném právu, přičemž prokázání opaku je povinností správního orgánu (rozsudek NSS ze dne 31. 10. 2008, čj. 2As 12/2008 - 63).
37. Nelze totiž odhlédnout od skutečnosti, že žalobce je přesvědčen, že měl být preventivně zahrnut mezi účastníky územního řízení a že teprve při věcném posouzení žádosti o vydání územního rozhodnutí měla být zkoumána reálnost zásahu do jeho práv, přičemž dospěl-li by stavební úřad na základě dokazování a meritorního posouzení věci k názoru, že stavební záměr do jeho práv negativně nezasahuje, měl by možnost v konečném rozhodnutí ve věci nevyhovět jeho námitkám.
38. Mezi žalobcem a žalovaným není sporné, že žalobce je vlastníkem pozemků parc. č. parc. č. XA, parc. č. XB a parc. č. XC. Není ani sporné, že sousední pozemek nemusí být pouze pozemek mezující, ale i pozemek vzdálenější. Mezi žalobcem a žalovaným zůstává sporná poslední podmínka účastenství – přímé dotčení žalobce na vlastnickém právu. Žalovaný i stavební úřad dospěli k závěru, že žalobce zamýšlenou přímo dotčen na svém vlastnickém či jiném právu být nemůže.
39. Žaloba je důvodná.
40. Městský soud v Praze dospěl k závěru, že žalovaný (a ani před ním stavební úřad) nevyhodnotili otázku tvrzení žalobce ohledně přímého dotčení na jeho právech úplně. Z obsahu správního spisu totiž vyplývá, že žalobce dostal své povinnosti řádně, úplně a srozumitelně tvrdit rozhodné okolnosti svědčící přímému dotčení na jeho vlastnickém právu, když již v námitkách k předmětnému záměru ze dne 15. 6. 2022 jej zakládal mj. na

vlivu na krajinu a krajinný ráz, prostupnost krajiny v přírodním parku Draháň – Troja a na vlivu spočívajícím v nárůstu dopravního zatížení.

41. Soud shledal argumentaci žalovaného ohledně vázanosti při rozhodování platným územním plánem a nikoliv Plánem MSES ohledně posouzení možného přímého dotčení na vlastnickém právu žalobce v situaci, kdy pozemky tvoří nefunkční biokoridor, jako nedostatečnou. Naopak, žalobce již v řízení před správními orgány vyjádřil jednoznačně a srozumitelně svůj zájem vlastníka na tom, aby pozemky tvořící biokoridor byly i nadále chráněné před vlivy možné stavební činnosti v okolí, což je zcela legitimní oprávnění vlastníka nemovitosti a závěr o jeho neúčastenství nelze podle názoru soudu učinit výlučně na základě toho, že je správní orgán vázán výhradně právě platným územním plánem, aniž by správní orgán podrobil zkoumání argumentaci žalobce ve všech jejích souvislostech.
42. Soud se neztotožnil ani s vypořádáním argumentace žalobce přímým dotčením jeho vlastnického práva v důsledku změny dopravní situace v okolí jeho pozemků.
43. Výrazné navýšení návštěvnosti Botanické zahrady spojené s významným navýšením parkovacích míst připravovanými záměry (nejen předmětného severního vstupu do botanické zahrady, ale i záměrů výstavby obchodního centra Kaufland Troja a Lanové dráhy Podbaba – Troja – Bohnice, jak žalobce poukazuje) ze stávajících 109 až na 1400 bude mít podle názoru soudu nepochybně silně negativní vliv na vlastníky pozemků podél hlavních příjezdových tras v ulicích K Pazderkám, Čimická, Zenklova, V Holešovičkách, K Bohnicím a Trojská, protože navrhovaný záměr vyvolá zvýšené dopravní zatížení v okolí, a je kromě toho i v rozporu s platným znění Zásad územního rozvoje hl. m. Prahy.
44. Žalobce ostatně tytéž argumenty zopakoval i v podaném odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu, když poukázal na to, že stavební úřad vymezil okruh účastníků řízení do vzdálenosti 200 metrů severně od ulice K Pazderkám, přičemž pozemky žalobce leží v pětkrát menší vzdálenosti od ulice Čimická, jíž by se dopravovali návštěvníci navrhované stavby (vzdálenost žalobcových pozemků je cca 40 metrů od ní). Z uvedeného lze dovodit, že zvýšení dopravního zatížení ulic K Pazderkám a Čimická dopravou návštěvníků botanické zahrady má přímý a negativní vliv na pozemky žalobce (hlučnost, prašnost, zhoršená kvalita ovzduší).
45. Naproti tomu žalovaný své povinnosti postavit najisto, že žalobce účastníkem řízení na základě shromážděných skutkových a právních tvrzení není, dle názoru soudu řádně nedostál. Jak již bylo rovněž výše uvedeno, správní orgán prvního stupně – stavební úřad – postavil závěr o tom, že žalobci nesvědčí právo účastníka řízení na tom, že pozemky ve vlastnictví žalobce jsou od pozemků stavby vzdálen vzdušnou čarou cca 900 metrů a že tyto pozemky jsou odděleny vícepodlažní zástavbou Velká skála, loukou, lesním porostem a terénními rozdíly. Přímé dotčení vlastnického práva žalobce zamýšlenou stavbou není patrné, když pozemky žalobce se nacházejí v již nefunkčním regionálním biokoridoru a ve značné vzdálenosti od pozemku, na kterém má být stavba umístěna.
46. Žalovaný pak dospěl k témuž závěru a doplnil, že kromě toho, že žalobce nemůže být projednávaným záměrem přímo dotčen ve svých vlastnických nebo jiných věcných právech, především s ohledem na to, že projednávaný záměr se nachází ve vzdálenosti cca 900 m od pozemků žalobce, pozemky ve vlastnictví žalobce jsou obklopeny zástavbou, na západní straně (směrem k pojednávanému záměru) sousedí se zástavbou bytových domů, které se uplatňují v dálkových pohledech a ani případné zvýšení intenzity dopravy na

komunikaci Čimická se nemůže žádným způsobem přímo dotknout pozemků žalobce, kterému tedy nenáleží postavení účastníka ani podle ustanovení § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona.

47. Takto formulované odůvodnění napadeného rozhodnutí samo o sobě neodůvodňuje závěr, že žalobce není účastníkem územního řízení podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona. Aby bylo možné takový závěr učinit, musel by žalovaný řádně odůvodnit, proč má za to, že žalobce nesplňuje podmínky účastnictví plynoucí z uvedeného ustanovení. Jinými slovy žalovaný by musel na základě shromážděných podkladů postavit na jisto, že žalobce nemůže být územním rozhodnutím na svých tvrzených vlastnických právech nikterak dotčen. To však žalovaný v plné míře neučinil, neboť založil napadené rozhodnutí pouze na jednostranné, nesprávné či neúplné úvaze o vzdálenosti pozemků ve vlastnictví žalobce, na dílčím posouzení stávající zástavby oddělující je od pozemků navrhované a zamýšlené stavby, a na blíže nepodložené úvaze týkající neopodstatněnosti argumentu navýšení intenzity dopravy.
48. Tento nedostatek odůvodnění tak činí napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů a soud k této vadě musel přihlédnout i bez výslovné žalobní námitky, neboť brání přezkumu napadeného rozhodnutí v mezích řádně uplatněných žalobních bodů (srov. rozsudek NSS ze dne 9. 6. 2004, č. j. 5A 157/2002 - 35, publikovaný pod č. 359/2004 ve Sbírce NSS).
49. Dospěl-li soud výše, že přímým dotčením práva se rozumí změna poměrů v lokalitě, která má vliv na podstatu, obsah nebo výkon vlastnického práva k nemovitosti, pak z důvodů popsanych žalobcem lze takové dotčení potenciálně shledat. Tím tedy žalobce splnil jednu z podmínek opravňující jej k účasti na územním řízení, a jeho účast byla tedy zamítnuta v rozporu se zákonem.

Závěr a náklady řízení

50. S ohledem na výše uvedené soud zrušil napadené rozhodnutí ve výroku II. podle § 78 odst. 1 s. ř. s. a věc vrátil žalovanému v tomto rozsahu k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Právním názorem, který vyslovil soud v tomto rozsudku, je žalovaný v dalším řízení při posouzení účastnictví žalobce v územním řízení vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
51. Žalobce též navrhl zrušení prvostupňového rozhodnutí, což je postup předvídaný § 78 odst. 3 s. ř. s., soud však pro tento postup neshledal důvod, a proto tak nepostupoval; o návrhu nerozhodl, neboť domáhat se zrušení rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které předcházelo napadenému rozhodnutí, není procesním právem žalobce (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2007, č. j. 1As 60/2006 - 106).
52. Pro úplnost soud dodává, že v závěru své repliky žalobce navrhl provést důkazy, aniž by však v této souvislosti blíže specifikoval, co konkrétně má být jimi prokázáno. Soud přitom neshledal, že by provedení těchto důkazů bylo pro posouzení věci v rozsahu uplatněných žalobních bodů potřebné. Soud proto tyto důkazy pro nadbytečnost a neúčelnost neprovedl.
53. Pokud jde o náhradu nákladů řízení, soud o náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že uložil žalovanému povinnost zaplatit náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení žalobce, který byl ve věci z procesního hlediska plně úspěšný. Náklady řízení žalobce sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč a z odměny a náhrady hotových výdajů zástupkyně žalobce. Odměna zástupce činí dle § 9 odst. 4 písm.

d), § 7 bod 5. a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, za tři úkony právní služby (příprava a převzetí věci, seps žaloby, seps repliky) 3 x 3 100 Kč a náhrada hotových výdajů činí dle § 13 odst. 4 citované vyhlášky 3 x 300 Kč. Jelikož zástupkyně žalobce v podané žalobě výslovně uvedla, že není plátcem daně z přidané hodnoty, je tedy žalovaný povinen žalobci na nákladech řízení nahradit celkem částku 13 200 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupkyně.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 8. března 2023
Bedřich.

Mgr. Marek

předseda senátu